

6 april 2025
*Viering van Schrift en Tafel
in De Duif en via Zoom
Met overweging en alle gesproken teksten*

Foto: Pixabay - Dassel

Oproep tot zelfbewustzijn en mededogen

Voorganger: Noud-Lodewijk van Poppel
Lector: Marry van der Aa
Piano: Irina Ursu-Antonova of
Stephanus Harsono
Het Koor van de Duif

Openingsgebed:

Onnoembare,
wij bidden om de kracht van uw Geest in ons hart.
Wij keren terug bij onszelf
en alles wat ons ter harte gaat in deze wereld.
Wij worden stil, om ons hart te openen
voor schepping en creativiteit,
voor de stralen van licht en de klank van liefde.
Schud ons los uit de verkramping van strijd en onrust.
Maak onze adem weer tot levensadem
en tot bron van moed en zeker weten.
Geef ons de levende woorden van uw schrift
ter herkenning en om opnieuw ontmoeting aan te gaan.
Amen.

Openingslied: Herschep ons hart

.Oosterhuis / T.Löwenthal

1.Koor 2.Allen

Herschep ons hart, heradem ons verstand,
dat wij elkaar behoeden en doen leven.
Maak ons tot uw gemeente,
wees de stem die ons geweten wekt.
Verberg u niet, verberg u niet.

Welkom en inleiding

Welkom allen hier in de prachtige Duif, waar alles weer gereed is gemaakt voor een prachtige viering.

En ook hartelijk welkom weer voor de mensen via de digitale ZOOM-verbinding. Mogelijk gemaakt door Erwin en Mark en vandaag ook al weer 5 jaar lang in de lucht. In eerste instantie opgepakt door Bert van der Meer en met vol enthousiasme geprofessionaliseerd door Erwin en zo onvoorwaardelijk ondersteund door Mark. Door deze digitale mogelijkheden, wordt een krachtige impuls gegeven aan de onderlinge verbondenheid binnen onze geloofsgemeenschap. Later vandaag zal daar nog op een feestelijke manier verder bij stil gestaan worden. Ik heb vandaag deze viering voor bereid met Marry en me laten inspireren door de inbreng van de liturgiebijeenkomst van maandag 17 maart jongstleden.

We lezen een stevig gedicht van Lucas Rijneveld, gekozen door Marry, wat aansluit bij deze tijd van angst, verharding en wantrouwen.

We lezen de vertrouwenwekkende psalm 125 in de bewerking van Huub Oosterhuis. Daarin wordt melding gemaakt van een vrede-wereld.

En we lezen het verhaal over een overspelige vrouw en de Jezus die zich niet laat verleiden om te oordelen. Alles bij elkaar een oproep tot zelfbewustzijn en mededogen.

De afgelopen weken gedurende de 40-dagentijd, hebben we al wat bouwstenen voorbij zien komen, die aanzetten te vertrouwen. Samen gaan en niet alleen; durven te stralen; kwetsbaar kunnen zijn en in het vertrouwen dat de Onnoembare altijd met ons

meebeweegt. Vandaag zal ik stilstaan bij hoe niet-oordelen, zelfbewustzijn en mededogen hun steentje kunnen bijdragen aan het in en met vertrouwen onderweg te zijn...

Vorige week zaterdag had in een reünie van mensen waarmee ik meerdere pelgrimstochten heb gelopen. Een warme hereniging van mensen. Naast de spannende verhalen, was een ontroerende rode draad in de verhalen, dat ieder op zijn of haar manier de pelgrimstochten die we gemaakt hebben, letterlijk en figuurlijk nog steeds richting gegeven in het leven. Daarbij heeft ieder op zijn of haar eigen manier de vertrouwen-wekkende nabijheid van de onnoembare, van God in de vorm van *Ik-Zal-Er-Zijn* ervaren.

Een steen oprapen en met je meedragen

Ik heb al een hele tijd niet meer concreet een pelgrimstocht gelopen, echter voor mij is het reisgenoot zijn met jullie als mede Duiven, ook een soort pelgrimstocht. Want zijn wij als Duiven ook niet steeds weer op pad, zoekende naar houvast en richting en verbinding? Bij elkaar en in de navolging van de levensloop van Jezus Christus? Zondag na zondag, week na week, jaar na jaar, tekent zich ons levenspad af. Wij Duiven als pelgrims van vertrouwen.

Een voor pelgrims bekende gewoonte, die ook voor mij heel passend is, is dat je onderweg een steen oprapt en deze steen gedurende een bepaalde tijd met je meedraagt. Het idee is om aan deze steen een intentie te verbinden. Door er daarbij op te vertrouwen dat je stap voor stap, iets wat mogelijk ook best zwaar op je drukt, in een ander perspectief kan en mag komen.

Dit verwijst ook naar het beeld van Christus die zijn kruis moest oppakken. Hij wist dat hij de dood tegemoet ging. Niet perse een rooskleurig perspectief. En hij heeft met alle twijfel en alle menselijke weerstand, ook in overgave en vertrouwen, in Zijn Vader, het kruis op zich genomen, er op vertrouwend dat hij in wezen niet alleen zou staan, niet in de steek zou worden gelaten en er een perspectief van opstanding zou volgen.

Dus door symbolische een steen op te pakken, lopen we op een bepaalde manier in de voetsporen van Jezus Christus.

Het leek mij daarom een mooi idee dat een ieder die dat wil, zo meteen ook een steentje oppakt en dat gedurende dit uur, of eventueel ook langer met een bepaalde intentie met zich meedraagt. Aan de mensen thuis via Zoom: zoek ook even een steentje of een ander object. Als je op dit moment een steentje bij je hebt, wil ik je uitnodigen om daar een intentie aan te verbinden. Bijvoorbeeld:

- voor kracht en uithoudingsvermogen in zware tijden; voor jezelf of voor een ander;
- voor verdraagzaamheid;
- voor geduld, rust en overgave bij het hervinden van een nieuw balans;
- voor weer op kunnen nadat je gevallen bent;
- voor dankbaarheid.

Ontsteken van de kaarsen

Naast een steentje voor onderweg
ook Het Licht voor onderweg.

Pelgrims van vertrouwen

Stilte

Lied: Levend woord

Jannet Delver (naar Hildegard von Bingen)/
Mariëtte Harinck

In evangelium

Woord door klank, door heiligheid aangeraakt
vloeit als purperrood bloed uit de hemel,
dat onderhuids kloppend gaat,
zuurstof geeft,
kiemkracht tot bloesem brengt,
liefde als dauw. (2x)

Nooit houdt het stromen op,
zelfs koude adem
adem van dood
kan dit woord niet weerstaan. (3x)

Eerste lezing:

Maak eerst het leven zachter in plaats van de dood.

Gedicht Marieke Lucas Rijneveld

Wat hebben wij aan regels, aan de tien geboden en Gij zult niet doden,
aan al die presidenten met beloftes als kogelwerende vesten,
wat hebben we aan de wet van noodweer als we weten dat in sommige
gevallen het Zelf scheefgroeit en het niet een dier maar oud zeer najaagt?

Ik schreef: *Maak eerst het leven zachter in plaats van de dood.*
Het omgekeerde geldt ook, hoe kunnen we zachter leven als de
dood ons steeds opwacht als een clown met een kettingzaag
of erger: als een gewoon mens, die met één knal je wereld verbrijzelt.

Ik heb een keer mijn vingers tot pistool gevormd, tegen de rug van een
klasgenoot geduwd en bang bang geroepen, waarop de klasgenoot
began te lachen en zei: *schutters zijn niet bang, zij kennen geen bang.*
Ik had net als in het liedje beng beng moeten zeggen, maar wist dat hij gelijk had.
Zo vreesde ik meer het begin van dingen dan het einde, dat wat je kon overvallen,
zoals een feest, de eerste zonnestrallen, blauwe brieven, telefoontjes van
verre vrienden; ik weet nu dat dit een voorrecht is, dat ik de dood ten onrechte
als geduldig zag, als een gast die de hele avond op zijn beloofde biertje wacht.

Men zegt soms dat kwaad met kwaad moeten worden bevochten,
dat het hard tegen hard, scherp tegen scherp, maar er zal dan geen dader
berecht worden, geen bloedbad voorkomen, want ik weet zeker:
niet één president weet hoe je de tranen van een ouder moet drogen.

Nou dat ik het pistool uit mijn vingers liet verdwijnen, leerde ik
op de middelbare school in een les plantenteelt dat je woekerkruid
bij de kiem aan moet pakken om het voorgoed uit te roeien,
en dat de kiem altijd aan het begin van ieder leven zit, bij de wortel.

Wat hebben we aan regels, wat hebben we aan liefhebben als een ander zo het licht uit kan knippen, wat hebben we aan alle geschiedenisrelazen en nee-zo-willen-wij-nooit-worden, wat hebben we aan elkaar als we toch vergeten (echt, dit vergeten we!) dat ons grootste wapenbezit het woord is.

Lied: Er schreeuwt een mens

H.Oosterhuis/A.Oomen

Er schreeuwt een mens, onrecht,
de schreeuw van de hongersnood.
Er werd op hoog gezag besloten:
een deel der mensheid hoeft geen brood.
Opdat wie rijk is rijk kan blijven leven,
wie heeft hem wordt gegeven, onrecht,
en de rest mag dood.

Het gaat als vuur, onrecht,
het blakert je steden zwart.
Maar jij woont in gekoelde tuinen,
met blinde muren om je hart.
Je leert de sterken op de zwakken jagen,
je leert ze zich gedragen, onrecht,
als een ras apart.

Dit is jouw uur, onrecht,
geen god die nog hoger scoort.
Je hebt al haast de hele wereld,
alleen nog niet het laatste woord.
Dat staat met licht geschreven in de geesten
van mensen, niet van beesten, onrecht,
en dat plant zich voort.

Tweede lezing: psalm 125

uit: 150 psalmen Vrij, Huub Oosterhuis

Wie trouw is aan uw woord
staat als een berg
en valt niet om.

Gij staat
als bergen om uw stad
vrede-hoofdstad
van de komende wereld

Daar zal het voze compromis
niet heersen.

Daar zwaait niet lafheid
de scepter.

Daar zal het recht geschieden
in nederigheid.

Doe goed de goeden, Gij.

Altijd zullen er zijn
die kiezen voor bruut geweld.
Ik wil horen bij uw vrede-wereld.

Van nu af.

Derde lezing:

Uit het heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes 8, 1-11

Uit de Bijbel in gewone taal

Jezus ging naar de Olijfberg en vroeg in de morgen was Hij weer in de tempel. Het hele volk kwam naar Hem toe. Hij ging zitten en gaf hun onderricht.

Toen brachten de Schriftgeleerden en de farizeeën een vrouw bij Hem die op overspel betrapt was. Ze zetten haar in het midden en zeiden tegen Jezus: 'Meester, deze vrouw is op heterdaad betrapt toen ze overspel pleegde. Mozes draagt ons in de wet op zulke vrouwen te stenigen. Wat vindt U daarvan?' Dit zeiden ze om Hem op de proef te stellen, om te zien of ze Hem konden aanklagen.

Jezus bukte zich en schreef met zijn vinger op de grond. Toen ze bleven aandringen, richtte Hij zich op en zei: 'Wie van jullie zonder zonde is, laat die als eerste een steen naar haar werpen.' Hij bukte zich weer en schreef op de grond. Toen ze dat hoorden gingen ze weg, een voor een, de oudsten het eerst, en ze lieten Hem alleen, met de vrouw die in het midden stond.

Jezus richtte zich op en vroeg haar: 'Waar zijn ze? Heeft niemand u veroordeeld?'
'Niemand, Heer,' zei ze.

'Ik veroordeel u ook niet,' zei Jezus. 'Ga naar huis, en zondig vanaf nu niet meer.'

Overweging

Wat een indrukwekkende teksten en woorden allemaal... Zowel gezongen als gelezen.

Wat mij het meest raakt in het Heilig Evangelie van vandaag is, dat Jezus die door de Farizeeërs en de Schriftgeleerden op de proef gesteld wordt, zich niet laat misleiden...

Het beeld wat geschetst wordt is stevig: Een overspelige vrouw vormt letterlijk het middelpunt van de scene. En wat doet Jezus? Hij buigt zich voorover en schrijft met zijn vinger op de grond.

Als ik me daarin verplaats kom ik in een houding van bewustzijn én van bezinning. In het heftige krachtenveld dat aan de orde is: buigen, wat schrijven in het zand en zodoende naar binnen keren. Tot inkeer komen, tot bezinning komen, tot wijsheid komen. Populair gezegd: Tot 10 tellen... voordat je gaat antwoorden.

Hij buigt!

Want je kunt je ook voorstellen, dat Jezus, die goed door moeten hebben gehad dat hij op de proef gesteld werd, ook laaiend had kunnen reageren. Maar nee, hij buigt...

In eerste instantie zullen de mannen die Jezus op de proef stelden, even genoegzaam gedacht hebben dat ze Jezus in verlegenheid gebracht hadden. Zie je... hij buigt!

Maar dan schrijft Jezus op de grond en al snel zullen de mannen zich aan hun lot over gelaten hebben gevoeld. En ik kan me voorstellen dat daar wel wat ongemak bij is komen

kijken. Jezus laat ze even spartelen. Ze wisten vast niet waar ze moesten kijken. Hij ontmaskerde hun schijnheiligheid.

Want, wordt deze vrouw niet in het middelpunt geplaatst, om op die manier de aandacht dik af te leiden van de eigen overspeligheid van de aanwezigen? Vast en zeker. Met name bij mannen!

Door dit verhaal worden we als toehoorder natuurlijk ook even met onze neus op de feiten gedrukt. Want kennen we het niet allemaal, dat we onszelf soms over-spelen? Dat we in onze levensgang, op het speelveld van ons leven, soms de grenzen willen of moeten opzoeken? Soms bewust en soms ook onbewust?

Dan overspelen we onszelf vanuit onze eigen verlangens, of we bezwijken onder de verleidingen van en door anderen. Zowel op persoonlijk, politiek of materieel gebied.

We raken onze maat kwijt, we worden overmoedig en zullen koste wat het kost en desnoods ten koste van de ander ons gelijk halen, onze behoefte bevredigen.

En, hoe vaak niet, wordt er misbruik gemaakt van ons goede vertrouwen in andere mensen?

Schaamteloos over een grens getrokken

Dan kan het je gebeuren dat je op een schaamteloze manier over een grens getrokken wordt. En dan soms zelf, nog heftiger, dat jij je over onze grens laten gaan.

In deze verwarring kan misschien niet de NEE neergezet worden die eigenlijk de juiste maat zou zijn. Daarmee wordt het grensoverschrijdend.

Zowel aan de ene kant van dit spectrum als aan de andere kant daarvan hebben we in Nederland in principe een goede rechtspraak. Datgene waarover wij het als maatschappij eens zijn, wat veroordeeld moet worden, wordt in principe op een rechtmatige manier bestraft. Deze grensoverschrijdingen laat ik daarom binnen mijn verdere overweging buiten beschouwing.

Dus als we het verder hebben over 'overspelig-zijn', wat niet tot juridische consequenties leidt, vermoed ik dat we, zoals we hier nu zitten, schaamtevol zullen moeten onderkennen, dat we allemaal wel momenten van overspeligheid kennen.

Daarbij is en blijft het natuurlijk van belang dat we onze verantwoordelijkheid nemen voor ons handelen en daar waar nodig de consequenties hiervan dragen en ook nemen. Echter, als we daarbij verzanden in oordelen over de ander en zeker als we dat doen om de aandacht van onze eigen overspeligheid en zondigheid af te leiden, dan verloochen we ons wezen. Dan zijn we niet zelf-bewust. En als we niet zelfbewust zijn. Als we niet een realistisch menselijk beeld hebben dat het leven een weg van vallen en opstaan is, dan boeten we heel snel in aan eigenwaarde. Hoe vertrouwenwekkend zijn wij dan nog voor onszelf en onze omgeving? Als we blijven oordelen over de ander zonder naar onszelf te kijken, komen we op een doodlopende weg.

Het woord: ons grootste wapen

Om met Lucas Rijneveld te spreken:

*Men zegt soms dat kwaad met kwaad moet worden bevochten,
dat het hard tegen hard, scherp tegen scherp moet zijn...*

Echter, gelukkig, concludeert hij aan het einde van het gedicht: *dat het woord ons grootste wapenbezit is.*

Dat *het woord*, ons grootste wapenbezit is.

En over dat woord dicht de psalmist van psalm 125:

*Wie trouw is aan Uw woord,
staat als een berg en valt niet om.*

Ook zongen we over dat Levende Woord:

*...Nooit houdt het stromen op,
zelfs koude adem
adem van dood
kan dit woord niet weerstaan.*

Ruimte voor zelfbewustzijn

En ook in het Heilig Evangelie van vandaag worden we door het waarachtige Woord dat Jezus spreekt in de gelijkenis rondom de overspelige vrouw weer op weg geholpen. Jezus roept ons op een wakker makende manier op nederig te zijn, te buigen, tot inkeer te komen, tot bezinnen.

Door dat in navolging van Hem te doen, kan er ruimte komen voor zelfbewustzijn en mededogen. Door ons te bezinnen kunnen we, in de uitdagingen die het leven voor ons in petto heeft, er makkelijker met ons hart bij blijven. We kunnen makkelijker het hele plaatje blijven zien en zo zien we ook eerder ons eigen aandeel en onze eigen tekortkomingen.

Dus in plaats van het werpen van een steen naar de ander, roept Jezus op om de steen in je hand te houden en met je mee te dragen. Ter bezinning en ter contemplatie op zelfbewustzijn en mededogen. Op pad te gaan als een pelgrim van vertrouwen.

Dus in de lijn van de lezingen en daarmee in de lijn van de weg die Jezus ons is voorgegaan, wil ik jullie in Zijn Naam oproepen om op een nederige, bescheiden en zelfbewuste manier, mededogen te hebben met in eerste instantie jezelf.

Feitelijk te onderkennen: 'Ook ik ben een mens van vlees en bloed!'

En vanuit een zelfbewuste houding met compassie de ander tegemoet te treden.

Deze houding zet aan tot nieuwe ruimte in ons denken en tot het spreken van vernieuwde woorden. Woorden die gericht zijn op Het Goede. En dat is best een uitdaging in de huidige wereld met als zijn verwarring en misleidingen.

Want (psalm 125):

*Altijd zullen er zijn
die kiezen voor bruut geweld.*

Levensweg, gebaseerd op vertrouwen en geloofwaardigheid

En dan, als eenvoudige sterveling, steeds weer de moed en de kracht opbrengen om in woord en daad te kiezen voor een levensweg, die gebaseerd is op vertrouwen en geloofwaardigheid.

Daar stond Jezus Christus voor, daar stonden veel volgelingen van Hem, daar sta ik voor en daar staan wij hier als Duifgemeenschap voor. In de navolging van Jezus worden wij meer en meer pelgrims van vertrouwen en bouwen we aan een wereld waar Vrede en vergevingsgezindheid de richting is.

Wederom psalm 125:

Daar zal het voze compromis niet heersen.

Daar zwaait niet lafheid de scepter.

Daar zal het recht geschieden in nederigheid.

Amen.

Muzikaal intermezzo

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in de Eeuwige.

Ik geloof dat ik op Hem mag lijken.

Ik geloof in Jezus,

die voor ons geboren, gestorven en verrezen is.

Ik geloof in de bemoedigende kracht van Zijn voorbeeld.

Ik geloof in Zijn altijd aanwezige goedheid voor mij.

Hij houdt mij staande met de handen van anderen,

die mij troosten, steunen en bijstaan.

Ik geloof dat ik Zijn verhaal altijd door kan vertellen.

Ik geloof dat er ook altijd mensen zullen zijn,

die naar dat verhaal willen luisteren.

Ik geloof ook, dat de kracht van dit verhaal mensen

bij elkaar brengt en leert inzien wat echte vrijheid is.

Ik geloof dat Jezus' leven zinvol is geweest,

dat zijn voorbeeld zal inspireren in dit

en het toekomstige leven dat is toegezegd.

Ik geloof in de gemeenschap

die dit geloof wáár probeert te maken.

Samen met Hem en met allen van goede wil

geloof ik in de waarde van mijn leven.

Amen.

Het hart van de viering – delen met elkaar

Collecte, delen met elkaar

Om onze wekelijkse vieringen te kunnen houden maakt onze gemeenschap kosten. In de Duif dragen veel mensen bij door middel van een periodieke of jaarlijkse bankafschrijving. Daarnaast kun je vandaag ook een bijdrage in de collecteschaal doen. Ook kun je een bijdrage doen door de QR-code te scannen met je mobiel. Een standaardbedrag van tien euro is ingevuld; dat kun je naar eigen inzicht veranderen. Hartelijk dank voor je gift.

Stichting De Duif

Lied: Eerste en Laatste

H. Oosterhuis / A. Oomen

Wat ik gewild heb,
wat ik gedaan heb,
wat mij gedaan werd,
wat ik misdaan heb,

wat ongezegd bleef,
wat onverzoend bleef,
wat niet gekend werd,
wat ongebruikt bleef,

al het beschamende neem het van mij.
En dat ik dit was en geen ander,
dit overschot van stof van de aarde:
dit was mijn liefde.
Hier ben ik.

De intenties uit het groene boek en uit de gemeenschap

Dienst van de tafel

Lied: Tijd van leven

H.Oosterhuis/H.Heuvelmans

Naar Prediker 3

Tijd van vloek en tijd van zegen,
tijd van droogte, tijd van regen,
dag van oogsten, tijd van nood,
tijd van stenen, tijd van brood,
tijd van liefde, nacht van waken,
uur der waarheid, dag der dagen,
toekomst die gekomen is,
woord dat vol van stilte is.

Tijd van troosten, tijd van tranen,
tijd van mooi zijn, tijd van schamen,
tijd van jagen nu of nooit,
tijd van hopen dat nog ooit.
Tijd van zwijgen, zin vergeten,
nergens blijven, niemand weten.
Tijd van kruipen, angst en spijt,
zee van tijd en eenzaamheid.

Wie aan dit bestaan verloren
nieuw begin heeft afgezworen,
wie het houdt bij wat hij heeft,
sterven zal hij ongeleefd.
Tijd van leven om met velen
brood en ademtocht te delen.
Wie niet geeft om zelfbehoud,
leven vindt hij honderdvoud.

Nodiging / Breken en delen van brood en wijn

Elke zondag weer delen wij in de Duif brood en wijn.
Dat doet ons herinneren aan het moment dat Christus wist dat het einde van zijn leven
aanstaande was. Hij heeft in vol bewustzijn van de aanwezigheid van zijn Vader,
Ik-Zal-Er-Zijn, de doortocht van lijden en sterven aanvaart.
In zijn verrijzenis is de boodschap geopenbaard, dat er leven naar de dood is en
dat wij erop mogen vertrouwen dat de Heilige Geest ons altijd nabij is.

Als het jou kracht geeft om deel te nemen aan deze herinnering, ben je van harte uitgenodigd om deel te nemen aan het samen delen in brood en wijn.
En wie je ook bent, waar je ook vandaan komt, of waar je ook naar op weg bent, iedereen hier in de Duif is uitgenodigd om deel te nemen.

En voor de mensen thuis, via ZOOM: weet dat jij in de geest ook verbonden bent met de gemeenschap hier in de Duif.
Wij breken ook voor jou het brood en schenken ook voor jou de wijn.
Kom dan, want alles staat gereed.

--- *Brood en wijn voor onderweg!*---

Lied: Vogel

M.Poortstra/T.A. Takken

De vrede, de vrede zal zijn.
De vrede zal een vogel zijn.
Zij zal zich tot op grote hoogte,
tot op grote hoogte wagen,
maar zwenken, en bij mensen zijn,
maar zwenken en bij mensen zijn.
(3x)

Gedicht bij thema: Er is nog zomer

Judith Herzberg (1992)

Er is nog zomer en genoeg
wat zou het loodzwaar
tillen zijn wat een gezwoeg
als iedereen niet iedereen ter wille
was als iedereen niet iedereen
op handen droeg.

Onze vader

Onze Vader,
alom aanwezig in het universum.
Uw naam zij geprezen.
Moge het Goddelijk bewustzijn in ons allen neerdalen.
Zodat uw Wil en de onze gelijk zijn.
Moge inzicht ervoor zorgen, dat we leren delen.
Want er is voldoende voor iedereen.
Moge iedere stap er een van vergeving zijn.
Moge het ego plaats maken voor dat Goddelijke bewustzijn.
Zodat er eindelijk vrede zal komen.
Vrede in ons hele wezen.
Dat vragen wij U in de naam van Jezus Christus.
Amen.

Afsluiting, mededelingen en dankzegging

Slotlied: Die mij droeg

H.Oosterhuis / T.Löwenthal

Die mij droeg op adelaarsvleugels,
die mij hebt geworpen in de ruimte.
En als ik krijsend viel
mij ondervangen met uw wieken
en weer opgegooid
totdat ik vliegen kon
op eigen kracht.

Zegenbede

De Levende zegene en behoede u.
De Levende doe Zijn aangezicht over u lichten
en zij u genadig.
De Levende verheffe zijn aangezicht over u
en geve u vrede

Zegen ons en behoedt ons,
doe lichten over ons Uw aangezicht
en wees ons genadig

Zegen ons en behoedt ons,
doe lichten over ons Uw aangezicht
en geef ons vrede.

Na de viering ben je welkom om met elkaar een kopje koffie of thee te drinken en voor een goed gesprek!

Voor de Zoomers is er gelegenheid om met elkaar na te praten.

De overweging is na te lezen op www.deduijf.net

Orde van Dienst (Wijzigingen voorbehouden) Aanvang 10.30 uur

Zondag	voorganger	Waar/hoe
13 april	Diana Vernooij	In de Duif en via Zoom
17 april Seideravond 19.00 uur	Catrinus Mak Aanmelden per mail bij Catrinus via: klophart@telfort.nl	Via Zoom
18 april Goede vrijdag, 18.15 uur verzamelen bij de Duif	Diana Vernooij en Bert van der Meer. Aanmelden bij Diana per mail via: vernooijdiana@gmail.com	Wandeling van de Duif naar de Dominicus
20 april Pasen	Jan Meijer	In de Duif en via Zoom
27 april	Jan Meijer	In de Duif en via Zoom
4 mei	Natasja Bakker	In de Duif en via Zoom
11 mei	Diana Vernooij	In de Duif en via Zoom
18 mei	Catrinus Mak	In de Duif en via Zoom

Voor de laatste actuele informatie, zie www.deduif.net/agenda

Het Duifkoor zingt wekelijks in de viering, o.l.v. de dirigent Henk Kemper, op afwisselende zondagen begeleid door onze pianisten Irina Ursu-Antonova en Stephanus Harsono.

Het koor verwelkomt altijd graag nieuwe leden! Lijkt het je leuk om mee te zingen, neem dan contact op met de dirigent via het algemene e-mailadres, of via een van de koorleden.

Het koor repeteert wekelijks in het muziekgebouw Platform-C in Amstelveen.

Het Groene Boek waarin u persoonlijke intenties kunt schrijven ligt bij de entree van de kerk. De intenties worden tijdens de viering voorgelezen.

Elke zondag houden wij een collecte bestemd voor de kosten die we als gemeenschap moeten maken om wekelijkse vieringen te kunnen houden.

Elke **2de zondag** van de maand is er een 2e collecte, bestemd voor het door de gemeenschap gekozen jaardoel: in 2025 is dat ten gunste van de stichting "Heart for Children." Zij biedt scholing en onderdak aan weeskinderen in Tororo in Oeganda. Deze kinderen komen uit achterstandssituaties. Het doel is om hen in staat te stellen in hun eigen levensonderhoud te voorzien. De stichting draait volledig op vrijwilligers. Alle ingezamelde gelden komen volledig t.g.v. deze stichting. Voor meer info: www.heart4children.org

Het Solidariteitsfonds is er als jijzelf of een jou bekende 'Duif' hulp nodig heeft.

Voor vragen hierover kun je bij één van de bestuursleden terecht of meldt je vraag per mail via onderstaand adres.

Periodiek wordt ons blad "Het Groene Licht" verspreid. Heb je zin om ook eens een stukje te schrijven, kopij kunt u aanleveren bij Angela van der Marck. Of per mail op het algemene e-mailadres (zie hieronder).

Iedere eerste en derde **maandagavond** van de maand is er van 20:00 tot 21:00 uur een openbare Liturgievergadering, deze vindt plaats via Zoom. Hierin worden de vieringen voorbereid voor de komende twee vieringen.

De Zoomcode voor die vergadering is: <https://us02web.zoom.us/j/86209078507>

Informatie bij de coördinator liturgie: Natalie Hakhoff, zij is bereikbaar via het algemene e-mailadres.

Oecumenische Basisgemeente "De Duif", Utrechtsedwardsstraat 7 1017 WB Amsterdam.

IBAN: Rabobank: NL20 RABO 0173 6297 92.

De Duif op Internet: Neem gerust een kijkje op de website www.deduif.net daar vind je de meest recente informatie. E-mail: info@deduif.net